

O SOUVISLOSTECH A PROROCTVÍ

Vladimir Žirinovskij byl výraznou postavou ruské politiky a svými názory často až šokoval. Málokdo však ví, že byl velmi inteligentní a vydával prorocká prohlášení, která se později stala skutečností.

Mystika, náhoda nebo dokonalá analýza souvislostí?

Sám si několik měsíců před svou smrtí rezervoval Sloupovou síň ve Velkém Kremelském paláci na 8. dubna 2022 pod záminkou, že tam bude mít důležitý projev. Právě tam a v tento den se konalo jeho poslední rozloučení, kde se mu přišel poklonit i prezident Putin.

Připomeňme si některé z jeho dalších proroků. Tak například v roce 2008 se ke Krymu a budoucnosti Ukrajiny vyjádřil následovně.

"Rusové, kteří žijí na Ukrajině, mají právo žít pod ruskou vlajkou. Pokud to chtějí, my, Rusko, jim to poskytneme. A nikdo nás nezastaví, ani USA, ani NATO! Zapomeňte na to, že ruská flotila někdy opustí Sevastopol. Za plyn následně budete platit světové ceny."

- Po několika letech se Krym stal součástí Ruska na základě výsledků lidového referenda v roce 2014. Nyní platíme plyn za světové ceny. Ruská flotila se nechystá opustit Sevastopol a ukrajinští Rusové bojují, aby mohli žít pod ruskou vlajkou, i když se jim v tom snaží zabránit NATO.

Dále, v roce 2012, Vladimir Žirinovskij prohlásil:

"Tam, kde je revoluce, jsou vůdci blázni, kteří ničemu nerozumí. Revoluce bude i na Ukrajině, protože Janukovyč neví, komu se prodat za nejvyšší cenu. A vždycky to tam tak bylo!"

- Následně přišel rok 2014 a na Ukrajině proběhl státní převrat. A co ti blázni? No, ti už jsou tam znovu, protože tam to vždycky tak bylo. Nový pan Zelenskyj taky neví za kolik by se mohl prodat.

Nyní se objevilo poslední proroctví Žirinovského. V roce 2019 v pořadu „Večer s Vladimírem Solovjovem“ prohlásil.

"Do roku 2024 vypukne na Blízkém východě konflikt, všichni prostě zapomenou, co je Ukrajina, protože Írán není KLDK, ani Vietnam, ani Kosovo. Zde se stanou nejstrašnější události. Mluvíme o 3. světové válce. To nejhorší teprve začne v Izraeli.

- Izraelské rakety nyní ničí výškové budovy s celými arabskými rodinami v Gaze, palestínští rebelové střílejí Židy z bezprostřední blízkosti, přičemž nešetří ani ženy ani děti. To nejhorší začalo 7. října 2023.

Zatímco celý západní svět věnoval všechny své síly podpoře Ukrajiny a válce s Ruskem, došlo k útoku, který nikdo nečekal.

Všechno to začalo před více než půl stoletím, lidé, kteří se nazývají Palestinci, museli strávit bezpráví když jim najednou bylo řečeno, že země, na které se narodili a kde po generace žili jejich předkové, není vůbec jejich zemí. A teď tam budou žít osvícení lidé z Evropy, kteří přežili genocidu, a zdvořile jim bylo sděleno: "Promiňte, obyvatelé Palestiny, přestěhujte se. Váš příslušenský okruh zahrnuje celý sever Afriky a celou Arábii. Oni vám jistě poskytnou přístřeší."

Kdo vlastně žije na tomto kousku posvátné země, která je tak bohatá na historii?

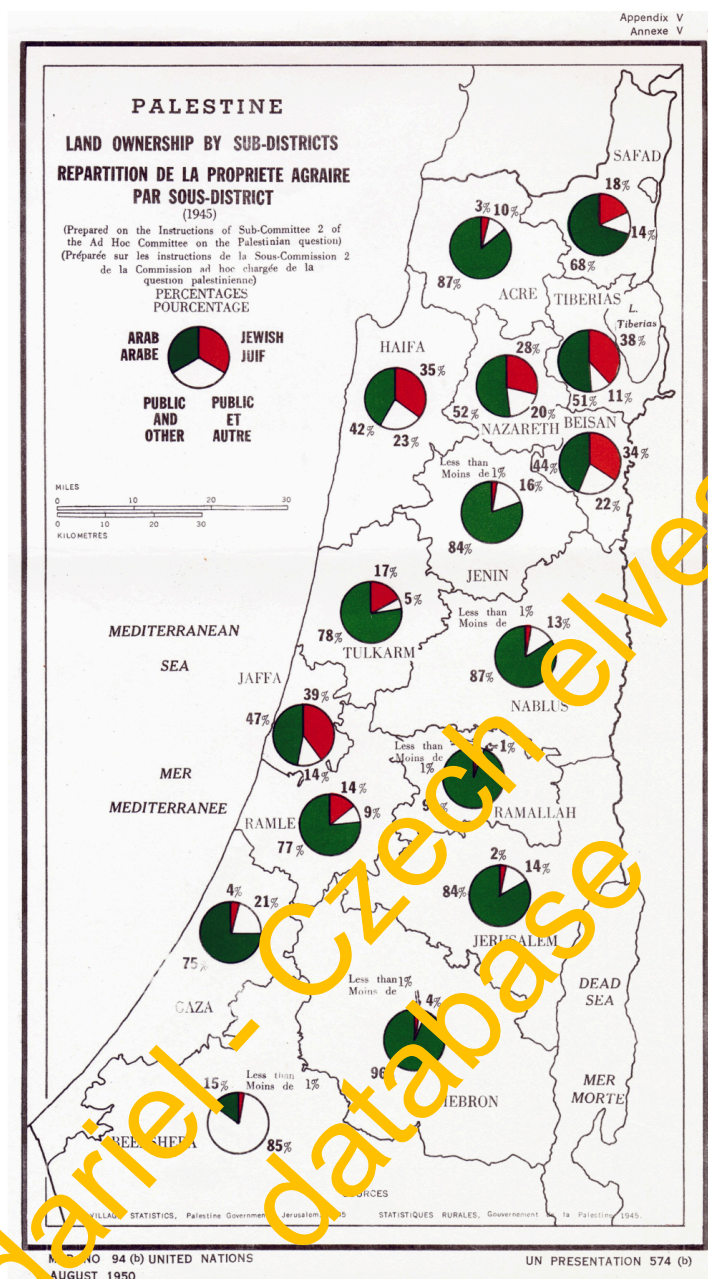
Bezesporu na tomto území žili Izraelité (Hebrejci): Byli to etničtí Židé, kteří žili v dnešním Izraeli a palestínských oblastech. V té době bylo území rozděleno na různá království, včetně království Izrael a Judska.

Vedle nich žily arabské kmeny, které obývaly jižní a východní části území. Tyto kmeny byly součástí širšího arabského etnika, ale měly své vlastní tradice a kulturu.

Pojem "Palestinec" v moderním smyslu vznikl až v průběhu moderní historie, zejména od 19. století. Tento proces byl ovlivněn zejména v souvislosti s vytvořením britského mandátu pro Palestinu po první světové válce.

Je třeba poznamenat, že koncept moderního státu Izrael v současné podobě vznikl až v roce 1947 a následně 1948, kdy byl stát Izrael na základě rezoluce OSN uznán.

Víme, že na území nyní žije cca 80% Židů a 20% Arabů. Nicméně níže na mapě vidíme etnické rozdělení obyvatelstva z roku 1950. Zelená barva představuje arabské etnikum zato červená židovské obyvatelstvo.

Ovšem celý příběh se nyní komplikuje, protože ve světě máme dvě skupiny Židů. Jedna skupina jsou etničtí Židé, kteří jsou potomky původního izraelského etnika vycházejícího z dvanácti izraelských kmenů. Druhou skupinu tvoří Chazarové, kteří konvertovali k judaismu. Tento národ má svůj původ na území okolo Krymu. Chazarská říše vznikla v 4. století a její osud byl zpečetěn útokem v době vlády Svjatoslava I. Igoreviče, knížete Kyjevské Rusi. Svjatoslav brzy po nástupu na trůn dobyl donskou pevnost Sarkel a poté zničil i hlavní chazarské město Itil. Chazarská říše tehdy zanikla v druhé polovině 9. století našeho letopočtu a její obyvatelstvo se rozptýlilo do východní Evropy a do světa.

Otázkou je, jaký je historický nárok obyvatel, kteří konvertovali k judaismu, na území státu Izrael v neprospěch původního arabského obyvatelstva.

Dnes Vám jistě všichni židé řeknou, že právě oni jsou etničtí Židé, a území dnešního státu Izrael považují za svou historickou domovinu.

Po druhé světové válce, kdy byla židovská komunita zdecimována holokaustem, se rozhodla přesídlit na území bývalé Palestiny a zahájit budování své vlastní země. Zajímavé ovšem je, že toto území bylo pro židy až druhou volbou.

Ve druhé polovině 19. století se židovská elita rozptýlená po celém světě začala zabývat hledáním vhodného místa pro trvalé sídlo židovského národa. Uvažovali o dvou možných místech: Palestině a Tauridě, což zahrnovalo území dnešní jižní Ukrajiny a Krymu. Taurida byla považována za nejvhodnější volbu pro usídlení židů. V roce 1923 navrhly mezinárodní židovské organizace Sovětskému svazu "ziskový" projekt - vytvoření židovské autonomie na území Sovětského svazu, zahrnující Krym, Oděsu, Nikolajev, Cherson a pobřeží Kavkazu až po Abcházii. Tehdejší sovětské vedení sympatizovalo s touto myšlenkou a byly jim slíbeny výhodné půjčky. Jediným odpůrcem této myšlenky byl Stalin.

Vytvoření "Krymského židovského projektu" podpořili i američtí prezidenti G. Hoover a F. Roosevelt, kteří prostřednictvím organizace "Joint" investovali 15 milionů dolarů (což byla v té době impozantní suma) do židovské kolonizace Krymu. Krym byl rozparcelován a první židovští osadníci tam byli přesídlení. Nicméně po posílení Stalinovy pozice ve vedení země zájem o "Krymský židovský projekt" zmizel. Všichni, kteří se podíleli na vývoji tohoto tajného projektu, byli v roce 1937 pronásledováni a následně popraveni. Smluvní závazky ohledně půjček však nebyly zrušeny. Proto, aby bylo možné ukončit "Krymský židovský projekt," Stalin v roce 1934 vytvořil židovskou autonomní oblast na Dálném východě v Birobidžanu.

Světová židovská elita však o toto území neměla zájem, i když má tato země úrodnou půdu a poměrně mírné klima.

Jedním z hlavních důvodů, proč se Stalin rozhodl změnit místo pro židovskou autonomní oblast na Dálném východě, byla skutečnost, že po masové migraci židů na Krym tam vypukly vážné nepokoje a střety s Krymskými Tatary, které vyústily až do ozbrojených střetů a krveprolití. Američané však nechtěli opustit židovský Krym a dokonce hrozili, že neotevřou druhou frontu v Evropě, pokud Sovětský svaz tento plán neschválí. Dokonce i na konferenci v Jaltě se Roosevelt snažil přesvědčit Stalina, aby souhlasil s vytvořením židovského státu na Krymu.

Vytvoření židovského státu v Palestině bránili Britové, kteří během první světové války obsadili Palestinu a v roce 1918 na základě mandátu Ligy národů toto území prohlásili za své. Po neúspěchu židovského Krymu se v letech 1945 - 1946 židé pokusili vytvořit nezávislý stát Izrael na území Palestiny, ale tento pokus byl tvrdě potlačen. Britové masivně stíleli palestinské Židy, podporovali své arabské spojence a vytvářeli pro ně nesnesitelné životní podmínky, které se jen málo lišily od těch během německé okupace.

Nakonec vítězství Židů v Palestině a vytvoření státu Izrael v roce 1947 bylo umožněno pouze díky vojenské pomoci Sovětského svazu, který prostřednictvím třetích zemí zásoboval Židy zbraněmi a střelivem. Židovská obec se však nikdy nevzdala myšlenky vytvoření druhého židovského státu na území Krymu.

Dnešní projekt "Ukrajina - Krym" měl být již dokončený, a vše mělo být připraveno pro závěrečné události. Dokonce Spojené státy v roce 2014 vypisovaly již výběrová řízení na výstavbu škol a správních budov na území Krymu. Avšak obyvatelé Krymu se v referendu rozhodli připojit k Rusku. Následně se situace ještě více zkomplikovala, když Rusko položilo základy pro novou ideologii. Židé se tak dostali do situace, kdy musí jednat.

Abychom lépe pochopili celou mozaiku před námi, včetně dalších kamenů do této mozaiky, touhy a chování zúčastněných skupin, připomeňme si proroctví Talmudu.

Talmud, konkrétně z midraše "Šir ha-širim Rabba" (Midraš o Písni písní), Toto proroctví popisuje budoucnost Izraele, kdy bude Jeruzalém hlavním městem a na Chrámové hoře bude zničen třetí chrám. V té době dojde k útoku na Izrael, který jej zničí a promění v neobyvatelnou poušť. Tato poušť bude v noci zářit a svítit jako ve dne, a toto světlo bude znamením smrti. Sedm Sluncí, která se rozzáří nad zemí Judskou, smete z povrchu vyvolený národ, který přežije ve vyhnanství. V tomto vyhnanství dojde a dosáhne slávy, moci a vlády nad celým světem. Bůh sestoupí na úpatí Chrámové hory a udělí a odevzdá národu židů za jejich utrpení vládu nad planetou Zemí.

Avšak podle etnických Židů nemá být Jeruzalém zničen, ale naopak přebudován na novodobý Babylon, který by se stal hlavním městem celého světa, neboť celý svět bude sloužit Židům.

Toto je hlavním rozdílem mezi etnickými Židy a Chazarskými židy, přitom záměr obou je stejný, konečná vláda nad světem :-)

Nyní se vraťme k dnešním událostem. Židovská ideologie se rozpadá a začíná se utvářet nová. Svět, který Židé stavěli na základě financí a distribuce bohatství, který byl založen na nespravedlivém systému dříby práce, se začíná hroutit. Dluh, který je vynesl na výsluní, jej nyní táhne do podzemí. Nenašli zatím řešení, jak tomu zabránit. V knize modliteb Talmudu je však jejich poslední naděje, oni věří, že národ Židů za své utrpení získá vládu nad planetou Zemí, a jsou ochotni udělat cokoli i za cenu talmudského proroctví.

V tomto úhlu pohledu spálená země Izrael není konec, ale pro ně naopak začátek. Oni se nebojí takové události. Všichni přes žasnou, jak zpravodajské složky selhaly, nikoli, vše bylo pečlivě naplánované a očekávané, pokud vše dobře dopadne Proroctví se naplní a vrátí jim do rukou vládu nad planetou, kterou již ztratili. Jen ten Krym jim zatím uniká, jelikož právě v tomto vyhnanství měli dosáhnout slávy, moci a vlády nad celým světem.

Když už jsme u těch proroctví, musíme v kontextu Talmudu zmínit i jiné, pro úplnost tohoto příběhu.

Proroctví o návratu Amona Ra na Zemi je staré několik tisíciletí. Podle tohoto proroctví se Amon Ra, bůh Slunce, znovu narodí v lidské podobě na Zemi. Ten, kdo se stane jeho inkarnací, bude vyvoleným vůdcem, který povede lidstvo do zlatého věku a obnoví spravedlnost a mír na zemi.

Amon Ra byl bohem slunce, světla, života a naděje. Byl zdrojem štěstí, prosperity a zdraví. Věřilo se, že je přítomen v srdci každého člověka. Srdce je přitom místo, kde se rozhoduje o tom, zda člověk jedná spravedlivě.

Proroctví naznačuje, že návrat Amona Ra nastane v době krize, kdy bude svět připraven na nový začátek. V tomto případě by návrat Amona Ra mohl být vnímán jako záchrana světa před zkázou a symbolický začátek zlatého věku.

Hlavním rozdílem mezi těmito proroctvími je, že Talmudské slibuje nadvládu jednoho nad ostatními, zatímco proroctví návratu Amona Ra slibuje, že nastane nový zlatý věk prosperity bez válek a násilí.

Nyní nám nezbývá než se stát pozorovateli událostí a sledovat, zda se Izrael rozhodne uskutečnit svá proroctví a spálit svou zem, a zároveň sledovat, zda případný návrat nového vyvoleného vůdce, který by mohl iniciovat zlatý věk na planetě Zemi, nepřekazí talmudské povýšenecké plány.

S pozdravem

RČ

Eldariel - Czech elves
database